ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΕΤΟΣ ΙΖ'.—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7646
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ : Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ
5
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 19 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.13' Δύσις 5.08'.
Παραμονή Θεοφανίων

ΕΞΗΦΑΝΙΣΗ ΠΛΗΡΟΣ ΗΔΡΑΧΜΗ ΗΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Κωνσταντῖνος Γ. Ζαβιτσιάνος ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Τύπον τὰ ἀκόλουθα:

—Ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν οἰκονομικῶν ἐκείνων περιστάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψουν τὴν θεμελίωσιν τοῦ οἰκονομικοῦ μέλλοντος τῆς Χώρας, ἐθεώρησε σήμερον κατάλληλον τὴν στιγμὴν διὰ νὰ προβῇ εἰς τὴν μείωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου ἀπὸ 7 ο)ο εἰς 6 ο)ο.

»Τὴν ἀπόφασιν τοῦ μικροτέρου προεξοφλητικοῦ τόκου, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τοῦ ὕψους αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ἔντοκον συμφωνίαν, ἀπαναγεῖν βεβαίως θαυμάτα ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι πολῖται, οἵτινες στενάζοντες ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ μέχρι σήμερον καθεστῶτος εἶχον ἐπιτιμήσει βαθέως ὅτι οὐδεμία ἐργασία δύναται νὰ σταθῇ καὶ νὰ ἀποδώσῃ ὅταν τὸ κεφάλαιον, ἐφ' οὗ αὕτη στηρίζεται, εἶναι τόσον ἀκριβόν, ὥστε ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ ν' ἀπορροφᾷ τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἀνακλογοῦντος εἰς τὴν ἐργασίαν κέρδους, ὅταν δηλαδὴ καταλήγῃ νὰ συντηρήσῃ τοὺς ἐργαζομένον πολίτας τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς του. Ἀπετέλει ἐπομένως ὁ ὑπάρχων προεξοφλητικὸς τόκος ἓν ἐκ τῶν αἰτίων τῆς μικροτέρας κινήσεως τῶν κεφαλαίων καὶ ἐπομένως τοῦ μαρασμοῦ τῶν ἐργασιῶν, ἐπὶ καταφανῆ ἀλλὰ καὶ μεγίστη ζημίᾳ ὅλης τῆς Κοινωνίας.

»Διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ποῦ εὑρίσκετο μέχρι σήμερον παρ' ἡμῖν τὸ ὕψος τοῦ τόκου, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξεν ὁ βαρύτερος προεξοφλητικὸς τόκος ἐξ ὅλων τῶν ξένων Κρατῶν, πλὴν τῆς Ἀλβανίας, ὅπου ὁ τόκος εἶνε ὁποῖος ἤτο μέχρι σήμερον καὶ παρ' ἡμῖν.

»Διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα τῆς βαθμιαίας καὶ μέχρι πάντοτε τῶν ὁρίων τοῦ δυνατοῦ μειώσεως τοῦ τόκου, ἀπετέλεσε μίαν τῶν πρωτίστων μεριμνῶν τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβῇ ἀμέσως, διότι ἠθελε καλῶς ἐννοῦμεν ὅτι ὁ κλὸς χειρισμὸς ἑνὸς ζητήματος τόσον λεπτοῦ διὰ νὰ μὴ φέρῃ κλονισμοὺς ἐπικινδύνους δι' ὅλους μας, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς δημιουργίας ἀπειρίας οἰκονομικῶν συνδηκῶν. Ἡ σημασία τοῦ γεγονότος εἶνε ἀληθῶς μεγάλη. Καὶ χρειάζεται σχετικὴ ἐξήγησις. Ἰδοὺ αὐτή:

»Τὸ νὰ μειώνῃ μία χώρα τὸν προεξοφλητικὸν τόκον κατ' αὐθαίρετον αὐτῆς κρίσιν καὶ χωρὶς ἐκτίμησιν τῶν γενικῶν οἰκονομικῶν συνδηκῶν τῆς, εἶνε πρᾶξις ἀνοικονομική, τὴν ὁποίαν μόνον δημοκοπικὴ ἐκδήλωσις δύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ. Παρομοία πολιτικὴ θὰ ἦτο ξένη καὶ πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ πρὸς τὰς ἐμπράκτως ἐκδηλωθείσας ἀρχὰς τῆς παρούσης Κυβερνήσεως.

»Ἂν ἡ Κυβέρνησις εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀναγγείλῃ τὴν μείωσιν τοῦ τόκου, τὸ πράττει διότι, κατηφάλισε προηγουμένως δι' ἐπιμόνου ἐργασίας τὸ νόμιμά της καὶ ἐκκαθαρίζει μὲ ταχὺ τὸ βῆμα τὴν δημοσιονομικὴν της χώρας κατάστασιν.

»Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ κίνησις τῶν κεφαλαίων ἐξεδηλώθη αἰσθητῶς ζωηροτέρα. Τοὺς φόβους ποὺ ἐνέπνεον αἱ ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλίαι καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀναρχία ἀντικατέστησαν αἱ ἐλπίδες ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ ἡ ἀναπτυχθεῖσα πίστις περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων κεφαλαίων ὀδεῖ ἀσηγκρατήτως τὸν τόπον πρὸς τὸν παραχωγικὸν ἐργαχισμόν.

»Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν, ὅτι ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰπροσφέρῃ ἐφθηνότερα τὰ μέσα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν παραγωγικῶν συναλλαγῶν. Καὶ τοῦτο βεβαίως πραγματοποιήσασα τὴν μείωσιν τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου εἰς 6 ο)ο βεβαίως ἡ χώρα θὰ αἰσθανθῇ νέαν ἀνακούφισιν ἐν τῇ δημιουργικῇ αὐτῆς προσπαθείᾳ.

»Τοῦτο βεβαίως ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον βῆμα, διότι ἡ βαθυτέρα μελέτη τῶν ὅλων οἰκονομικῶν καὶ δημοσιονομικῶν περιστάσεων ποὺ ἀπασχολεῖ δηνεκῶς τὴν Κυβέρνησιν, θὰ ὁδηγήσῃ καὶ εἰς μεγαλειτέραν μείωσιν, μέλλουσαν νὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἐκ τῆς ἐκδηλωθειδησομένης κινήσεως τῶν κεφαλαίων.

»Εἶναι κατὰ τὰ λοιπὰ ἐμφανές, ὅτι ἡ μείωσις τοῦ τόκου ἐντὸς τῶν ὁρίων ποὺ ἐπιτρέπει ἡ νέα βάσις ποὺ ἔθεσεν ἡ Ἐκδοτικὴ καὶ Πιστωτικὴ Τράπα ὀφείλει νὰ ἐπεκταθῇ γενικῶς καὶ ἐπὶ τὴν ἤδη ὑφιστᾶται ἐκ τῆς ἐρεύνης καὶ τῆς σταμένων συμβάσεων.

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ Α.ΣΟ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΡΙΖΟΕΩΣ

Διὰ τὸ τέλος τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος ἐκλήθησαν εἰς συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, προκειμένου νὰ ἀσχοληθοῦν ἐπὶ διαφόρων σταφιδικῶν ζητημάτων.

Κατὰ τὰς πληροφορίας μας, μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν εἰς τὸ συμβούλιον εἶνε καὶ τὸ τῆς ἐκριζώσεως καθὼς καὶ τὸ τῆς ἐνιαίας διαχειρίσεως τῆς σταφίδος.

Σχετικῶς εἰδοποιήθη ὅπως μετάσχῃ εἰς τὸ συμβούλιον καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Γ. Τριάντης ὅστις, ὡς γνωστόν, μετέχει αὐτοῦ ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν στα φιδεξαγωγέων. Ὁ κ. Τριάντης θὰ ἀναχωρήσῃ πρὸς τοῦτο εἰς Ἀθήνας ἀτμοπλοΐκῶς τὴν ἑσπέραν τῆς προσεχοῦς Παρασκευῆς. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ κ. Τριάντης πιθανώτατα θὰ συγκαλέσῃ εἰς σύσκεψιν τοὺς σταφιδεξαγωγεῖς ἵνα κατατοπισθῇ ἐπὶ τῶν ἀπόψεων αὐτῶν ἐπὶ τῶν θεμάτων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τοῦ ΑΣΟ.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ ΚΡΕΑΤΩΝ

Κατ' ἀρμοδίαν ἀγκκίνωσιν ἀπὸ τῆς ποσεχοῦς Παρασκευῆς 8ης; τρέχ. λήγοντος τοῦ χρονικοῦ ὁρίου τῆς ἀνασταλῆς της ἐπανέρχεται ἐν ἰσχύι ἡ διάταξις ἡ ἀπαγορεύουσα τὴν σφαγὴν κρέατων κατὰ Τρίτην καὶ Πέμπτην.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀνοίξεως τὰ ἄλλα ἔργαν, ὅταν ὅμως τὰ βακτηρίδια τῆς φυματιάσεως δὲν καταστρεφθῶν εἰς τοὺς ἀδένας καὶ ἐπομένως ἡ πρακύψαι ἀδενοπάθεια δὲν ἰαθῇ τελείως, τότε παραμένει μία λανθάνουσα κατάσταις ἐκ τῆς ὁποῖς δύναται ἀργότερον νὰ προκληθῇ μία νέα ἐνεργὸς πάθησις.

Τοῦτο συμβαίνει κατόπιν γενικῆς ἐξασθενήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, συνεπὲ ἀξέων νόσων ὅπως π. χ. τῆς γρίππης, τῆς βρογχίτιδος κλπ. ἢ κατόπιν ἐξαντλητικῶν κοπώσεων ὅπως π.χ. κατὰ τὴν στρατιωτικὴν θητείαν ἢ εἰς τὰς γυναῖκας μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ ἰδίως κατόπιν μακροχρονίου ἐξαντλητικοῦ θηλάσμαος. Ἡ νόσος προσβάλλει τότε τοὺς πνεύμονας, ἀφοῦ συχνάκις προηγηθῇ μία πλευρῖτις, ἡ ὁποία εἰς τὰς περισσοτέρας τῶν περιπτώσεων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συνέπεια φυματιώδους ἐπεξεργασίας. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις ἡ ἐξέπλωσις δὲν γίνεται εἰς τοὺς πνεύμονας, ἀλλὰ διὰ τῶν λυμφικῶν ἀγγείων εἰς τὰς ἀρθρώσεις τῶν ὀστῶν, εἰς τοὺς ἄλλους ἀδένας, τὸ περιτόναιον κ.λ.π.

Ἡ πνευμονικὴ φυματίασις τοῦ ἐνήλικος, ὅπως καθημερινῶς μᾶς παρουσιάζεται εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ ἐξέλιξις μιᾶς παθήσεως ἥτις διὰ μιᾶς παπαιᾶς μολύνσεως συνήθως εἰς τὴν μικρὰν ἡλικίαν, ἠπελ-σε τὸ πρῶτον τὸν ὀργανισμόν, κατόπιν δὲ, ὅπως ἀνωτέρω ἐκλέσαμεν, ἠρέμησε δι' ἀρκετὸν χρόνον.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξηγεῖται τὸ πῶς συχνάκις ἀνθρωποι φαινομενικῶς ὑγιεῖς καὶ ἐρισκόμενοι εἰς ἀπολύτως ὑγιὲς περιβάλλον ἀσθενοῦν ἐκ φυματιάσεως χωρὶς νὰ γνωρίζουν πότε καὶ πόθεν ἐμολύνθησαν.

Ἐὰν κατὰ τὴν παλαιὰν μόλυνσιν τῆς μικρᾶς ἡλικίας ὁ ὀργανισμὸς δὲν ἀνειδράσῃ παρκῶς ἢ ἐὰν ἡ μόλυνσις προκληθῇ ἀπὸ μεγάλην ἐισβολὴν βακτηριδίων τότε ὁ θάνατος ἐπέρχεται ταχέως εἴτε ἐκ μηνιγγίτιδος εἴτε ἐκ καλπαζοῦσης φυματιάσεως.

Ἡ πρώτη αὕτη μόλυνσις τῆς φυματιάσεως κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀνειθέτως, ὅπως αὕτη γίνεται εἰς ὁλόκληρον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ἐπιφέρει ἕναν σχετικὸν βαθμὸν ἀνοσίας, δηλονότι τὴν ἰδιότητας νὰ δύναται ὁ ὀργανισμὸς νὰ ἀντιδρᾷ ἐναντίον μιᾶς νεωτέρας μολύνσεως.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ δεύτερον καὶ τελευταῖον ἄρθρον.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

[Παραλαμβάνομεν ἀπὸ Παρισινὴν ἐφημερίδα, κοινοποιεῖσαν διὰ τοῦ χθεσινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ταχυδρομείου, τὸ κατωτέρω ἄρθρον τοῦ πολιτικοῦ ἀρθρογράφου κ. Ζὰν Τουβενὲν περὶ τοῦ ἀναφέντος πρὸ πινος ζητήματος τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέττας.]

Τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ ἡμερήσιος τύπος ἐδημοσίευε μίαν φωτογραφίαν, προκαλοῦσαν τὴν εὐχαρίστησιν εἰς ἡμᾶς τοὺς Γάλλους. Ἐβλέπομεν παραπλεύρως τοῦ κ. Ὕβρν Ντελαμπός τὸν κ. Ρουσδῆ Ἀράς, ὁπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, περιστοιχιζομένους ἀπὸ τοὺς διπλωματικοὺς συνεργάτας των. Εἰς ὅλων τὰ χείλη διεφαίνετο ἕνα χαρακτηριστικὸ μειδίαμα. Παρὰ τὴν φαινομενικὴν ὅμως ταύτην ἐγκαρδιότητα, οἱ διπλωμάται αὐτοὶ εἶχον πρὸ πινος ὑπογράψει ἕνα ἀνακοινωθέν, εἰς τὸ ὁποῖον, ὅπως ἔλεγε πολλάκις ὁ Ἀριστείδης Μπριάν, κατεδείκνυον ὅτι εἶχον συμφωνήσει διὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴν ἀσυμφωνίαν των.

Συνήθεον οἱ ἀνωτέρω, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς Κοιν. τῶν Ἐθνῶν καὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Σουηδίας, ὡς εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, διὰ νὰ προσπαθήσουν μίαν ἀκόμη φορὰν καὶ συμφωνήσουν ἐπὶ τοῦ καθεστῶτος τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέτας.

Διὰ ν' ἀντιληφθῇ καλῶς καὶ νὰ πράγματα ὡς ἔχουν, πρέπει νὰ χαράξωμεν ἐν συντομίᾳ τὰς χαρακτηριστικωτέρας γραμμὰς τοῦ περὶ πολλοῦ ὀφισταμένου τούτου πεοβλήματος. Ἀλλὰ προτοῦ προβῶμεν εἰς τοῦτο ἀναφέρομεν, μὲ κάποιαν ἐνδομύχον πικρίας, ὅτι δύο φίλοι Δυνάμεις εὑρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ φυχρανθοῦν ἀπὸ μίαν μικροδιαφοράν. Προσπαθοῦν νὰ εὕρουν ἕνα βάσιμον σημεῖον διὰ νὰ συμφωνήσουν χωρὶς σοφιστίας καὶ περιστροφάς. Λέγουν καθαρὰ ἡ μία ἀπέναντι τῆς ἄλλης ὅ,τι ἔχουν μέσα εἰς τὴν καρδίαν τους. Κάθε ὁπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποστηρίζει τὰ συμφέροντα τῆ χώρας του ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑστερόβουλίας ἀπέναντι τῆς ἄλλης. Ὅταν δὲ τελειώνει εἰς τὸ νὰ ἐκθέῃ τὰς σκέψεις του, βλέπομεν, μετὰ λύπης, ὅτι δὲν πρόκειται, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, νὰ ἔχουν σύμφωνγνώμην καὶ ἁρμονικὰς διπλωματικὰς σχέσεις ἡ Τουρκία καὶ ἡ Γαλλία διὰ τὸ ζήτημα τοῦ Σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέτας.

Ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρουσδῆ Ἀράς εἶναι ἀναμφιοβητήτως μιὰ ἐξέχουσα διπλωματικὴ προσωπικότης. Χάρις εἰς οὐ-ὸν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ἡ χώρα του τὴν ἀνοθεώρησιν μερικῶν συμφώνων, τὰ ὁποῖα κατέθλιβον τὴν σημερινὴν Τοῦρκίαν, ἡ ὁποία, ὀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ φιλελευθέρου Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ, ποθεῖ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Στερρὸς ἀφῶσιωμένος εἰς ὅ,τι ὑπαγορεύει τὸ σύμφωνον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ κ. Ρουσδῆ Ἀράς κατώρθωσε νὰ φέρῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν πολλὰ ἐκκρεμοῦντα διπλωματικὰ ζητήματα τῆς χώρας του, χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς μεγάλας δυσκολίας.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ ἐπίμαχον ζήτημα. Τὸ σαντζάκιον τῆς Ἀλεξανδρέττας, ἀπηλλαγεν ἐνὸς εἰδικοῦ διοικητικοῦ καθεστῶτος τελοῦντος ὑπὸ τὴν Γαλλικὴν ἐντολήν.

Ἡ Τουρκία ὑπεκίνησε τὸ ζήτημα τοῦ σαντζακίου, διότι ὁ περισσότερος ἀσκὸς πληθυσμός τῆς Ἀλεξανδρέττας ἀνῆκεν εἰς τὴν Τουρκικὴν φυλήν. Τὰ ἑπορχιακὰ μέρη τῆς Ἀλεξανδρέτας κατοικοῦνται, κατὰ πλειονότητα ἀπὸ "Ἀραβας. Μετὰ τὴν ἀνακίνησιν τοῦ ζητήματος ἐπεκολούθησαν διαπραγματεύσεις, οἱ ὁποῖαι κατέληξαν εἰς τὰ σύμφωνα μεταξὺ Γαλλίας καὶ Συρίας καὶ Γαλλίας καὶ Λιβάνου, δι' ὧν παρείχετο ἀνεξαρτησία εἰς τὴ Κράτη τῆς Ἀνατολῆς. Ἀργότερον ἡ Τουρκία ἐζήτησε διὰ τὸ σαντζάκιον τῆς Ἀλεξανδρέττας πλήρη καὶ ὁλοκληρωτικὴν σὐτονομίαν, μίαν αὐτονομίαν ποὺ εἶνε δυνατὸν νὰ τὴν συγκρίνωμεν μὲ τὴν παρασχεθεῖσαν τοιαύτην εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὸν Λίβανον. Πρὸς τοῦτο ἡ Τουρκία ἀπευθύνεται εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ οὐτὴ παραπέμπει τὸ ζήτημα εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. δεδομένου ὅτι εἶχε παρ' αὐτῆς λάβει «ἐντολήν».

Ἡ Γαλλία ἐπιθυμεῖ νὰ διαλευκάνῃ τὸ ζήτημα διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν ἐννοεῖ ν' ἀφήνῃ νὰ ἐπισκιασθῇ ἡ φιλία ποὺ τὴν συνδέει μὲ τὴν Τουρκίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ, καθ' ὃ ἐντολοδόχος Δύναμις καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα πολιτικὰς συνθήκας, δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ ν' ἀδιαφορήῃ διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἑδαφῶν, τὰ ὁποῖα ἐπὶ τόσα ἔτη ἐκυβέρνησε.

Δεχόμεθα νὰ ἐπιβραβεύομεν τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συμφώνων τὰ ὁποῖα θὰ θέσουν τέρμα εἰς τὴν ἐντολὴν. εἰμεθα σύμφωνοι ὅπως μία ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, ἀλλ' οὐδέποτε θὰ παύσωμεν νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ὅτι: ἐδὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ τροποποιήσωμεν ἀφ' ἑαυτοῦ μας τὸ ἐδαφικὸν καθεστὼς τῆς Συρίας».

Διατί ἡ Τουρκία ἐπιμένει τόσον πολὺ εἰς τὴν τροποποίησιν τοῦ καθεστῶτος τούτου; Διότι τῆς ἀπαρέσκει νὰ τεθῇ τουρκικὸς λαὸς ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν ἑ ἐνὸν ἐπὶ τῶν ὁπό'ων ἄλλοτε ἡ Τουρκία εἶχεν ἀπόλυτον δεσποτείαν.

Ἡ Γαλλία ἀντιτίθεται εἰς τὰς προθέσεις τῆς Τουρκίας, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἴδῃ εἰς τὴν ἀναληφθεῖσαν παρ' αὐτῆς ὑρδαὶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέτας τὸ ἔδελεαρ μιᾶς εὐρυτέρας δράσεως μὲ τάσεις πανισλαμισμοῦ ἀς.

Ἡμεῖς, ὅπως καὶ ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ἔχομεν καθῆκον νὰ περιστελλωμεν τὰς ἀ.ηυσχητικὰς φημολογίας, ὥστε νὰ μὴν ἐξεγερθῇ ὁ ἀραβικὸς κόσμος. Τοῦτο ἔχει συμφέρον νὰ κάμῃ καὶ ἡ Μεγάλη Βρεττανία. Τὸ Ἰράκ, ἡ Συρία, τὸ Λιβάνον εἶδον τοὺς ἐθνικιστὰς καὶ κινηματίας των ἀφοπλιζομένους τὴν ἐπαύριον μάλιστα τῶν ὑπογραφέντων συμφώνων μεταξὺ Λονδίνου καὶ Παρισίων. Ὁ ἀραβικὸς πληθυσμὸς εἶνε, κατὰ πλειονότητα, ἱκανοποιημένος ἐκ τοῦ ἐγχειρήματος ὑπὲρ αὐτοῦ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας. Εἶνε βέβαιον ὅτι, θὰ ἀνησυχοῦσεν ἐκ νέου καὶ δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἐπιδεῖξῃ ἐλευθέρως εἰς τὰ ἔργα του ὡς ἄλλοτε ἐὰν ἀνεφαίνετο εἰς τὸν ὁρίζοντα μία παντουρκικὴ ἀπειλή.

Αἱ διαπραγματεύσεις ὡς πρὸς τὸ μηδαμινὸν μὲν ἀλλὰ δυνάμενον νὰ λάβῃ ἄνησυχητικὴν τροπὴν ζήτημα τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέττας ἐσταματήσαν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ διακοποῦν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴν ἐξευρεθῇ τρόπος συμφωνίας. Ὑπάρχουν ἄλλα προβλήματα, σοβαρώτερα, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἐξ ἴσου τόσον τὴν Γαλλίαν ὅσον καὶ τὴν Τουρκίαν. Καὶ αἱ δύο χάραι, εἶνε ἀναμφιοβήτητοι, ἔχουν ἀφοσιωθῇ καὶ ἐπιστρατεύουν ὅλας τὰς δυνάμεις των πρὸς διασφάλισιν τῆς εἰρήνης.

ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. — Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Μεταξᾶ συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις ἧς μετέσχον καὶ οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοί. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ἐξητάσθησαν διάφορα οἰκονομικὰ ζητήματα ἀναγόμενα εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

Πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας (Περιφερειακὴ Ὀργάνωσις Πατρῶν), τελεσθήσεται τὴν Ἣν τρέχ. μηνὸς, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ Ναῷ, ὥραν 9 καὶ 45' π. μ., δοξολογία, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Καλοῦμεν ὅθεν τὸν λαὸν τῶν Πατρῶν, τὸν ἐκτιμήσαντα τὸ γεγαονὸς ἔργον, ὅπερ ἐπιτελεῖται ὑπὸ τὴν φωτεινὴν ἡγεσίαν του, ὅπως προσέλθῃ κατὰ τὴν δοξολογίαν καὶ διατρανώσῃ οὕτω τὴν αἰσθήματα τῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβερνήσιν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΠΑΤΡΩΝ Ε. Ε.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
— ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ —

32ον

Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐξῆρτατο ἐκ τῆς Διοικήσεως, ἡ ὁποία ἤτο διηρημένη ἐν Ναυπλίᾳ. Καὶ οἱ ἐν Ἄργει στρατηγοὶ τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἠδυνήθησαν νὰ παράσχωσιν εἰς τὸ Μεσολόγγι ἦτο νὰ δώσωσι, δι' εἰσφορᾶς των καὶ ἐράνου, κατὰ μὲν τὸν γενναῖον Κολοκοτρώνην 150,000 γρόσια, κατὰ δὲ τὸν Σπύρον Μηλιον (ὅστις μετέσχε ὡς ἐπόμενον τῆς ἐπιτροπῆς) μόνον 75,000 γρόσια εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Μεσολογγίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπανῆλθεν εἰς Ναύπλιον, ἔνθα ἐπλήρροφορήθη ὅτι οἱ στρατηγοὶ Νικόλαος Κριεζώτης καὶ Βάσος Μαυροβουνιώτης, ἔχοντες 1500 ἄνδρας ἐζήτησαν μικρὰν τινὰ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν διὰ νὰ ἐπαταβοῦν εἰς Δερβίσιαστ καὶ ἀγωνισθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Μεσολογγίου. Διότι δὲ ἦταν φίλοι τοῦ κόμματος τοῦ Κωλέττη ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Γ. Κουντουριώτης δὲν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσι εἰς τὸ Ναύπλιον καὶ οὕτω θυμίσαντες παρηγήθηταν τοῦ σκοποῦ των.

Τὰ συγκεντρωθέντα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν ἐθνικῶν γαιῶν γρόσια ἦταν ὀλίγα. Ὁ Σπύρος Μηλιὸς ἀναφέρει ὅτι ἐγένοντο καταχρήσεις καὶ σκάνδαλα εἰς τὰς δημοπρασίας καὶ ἐκφράζει πικρὰ παράπονα εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του διὰ τὴν δειχθεῖσαν τότε διαγωγήν. Οἱ ἐν Ναυπλίᾳ Δυτικοελλαδῖται δι' ἐπιτροπῆς των ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Πορφυρίου καὶ τῶν Ἀναγνώστου Καραγιάννη, Σωτηρίου Βλάτινοῦ, Ἰσάγγου Τομπαλακῆ, Γεωργίου Πλέσσου δι' ἐκκλησίας; των δημοσιευθείσης καὶ εἰς τὴν ἐν Ναυπλίᾳ «Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος» ἐζήτησαν τὴν εἰσφορὰν τῶν Ναυπλιωτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τοῦ Μεσολογγίου-καὶ δι' ὑποεπιτροπῶν τῆς: περιήλθεν τὰς οἰκίας τῶν Ναυπλιέων.

Οἱ Ναυπλιεῖς ἀπέδειξαν διάμιλον ἀκόμη φορὰν τὰ πλούσια πατριωτικὰ των αἰσθήματα, τελείως διάφορα τῶν κομματικῶν ἐμπαθειῶν τῶν ἀξιωματούχων καὶ τῶν διοικούντων. Συγκινητικὴ δὲ ἦταν ἡ σκηνὴ ἡ προκληθεῖσα ἀπὸ τὸν ἐμπνευσμένον πατριώτην καθηγητὴν Γεννάδιον ὅστις ἀποκαλέσας κοινὸν ἔρανον καὶ ρίψας τὸ πορτοφόλιον αὐτοῦ μὲ ὅλον τὸν τὸ περιεχόμενον διὰ λόγου, προκαλέσαντος τὰ δάκρυα εἰς ἕνα τῶν ναῶν τοῦ Ναυπλίου, προὐκάλεσε πρόθυμον τὴν εἰσφορὰν ὥστε αἱ κυρίαι τοῦ Ναυπλίου νὰ ρίψωσι τοὺς ἀρραβῶνας των καὶ τὰ κοσμήματά των εἴς τὸν δίσκον τοῦ ἐράνου.

Τὸν λόγον τοῦ Γεννάδιου τὸν ἐπεράτωσε μὲ τὴν ἀποστροφὴν ἐνῷ κα'έβετε τὸ πορτοφόλιόν του:

«Ἰδοὺ δ,τι ἔχω. Τὸ προσέφερ εἰς τὴν πατρίδα μου ὡς εἰς τὸ ἰδικόν μου τέκνον. Εἶμαι ἐ-σιμος νὰ ὑπηρετήσω εἰς οἱαδήποτε θέσιν ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ νὰ παραχωρήσω ὁλόκληρον τὸν μισθόν μου εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον».

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Ἀνδρέας Ἴσκυο, ἀσθενήσας δὲν ἠκολούθησε τὴν ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν ἐπάνοδόν της εἰς Μεσολόγγιον ἀλλὰ καὶ διότι ἤ